



KRUŽENJE PRIRODE

Čovjek je svojim postojanjem predodređen da poštuje prirodne zakone.

U krugu kretanja života, on je nezamjenljiva karika, koja svojim radom i aktivnošću doprinosi održanju besprekorne ravnoteže prirode. Međutim šta se dešava kada čovjek postane preokupljen usavršavanjem svoje vrste, na način da postepeno zanemaruje svijet oko sebe?

Progresivnom industrijalizacijom u posljednja dva vijeka, čovjeku je "pošlo za rukom" da iskorači iz jedinstvenog zakona kruženja materije i energije. Kao posljedica tog postupka javlja se nepregledna masa otpada, stranog tijela u procesu prirodne razgradnje. Uzimajući u obzir nemarnost ljudi u odstranjivanju iskorišćenih materijala, uslovi života bi se u skorijoj budućnosti mogli trajno ugroziti o pogoršati. Sasvim je izvjesno da ovakvim tempom dolomitski predjeli budu skoro u potpunosti prekriveni pejzažnim bojama neiskoristivog materijala i materija toksičnog karaktera. Iz ove perspektive gledano, možemo zaključiti da je čovjek i stvaralac svojih dobara i uzročnik svojih nevolja. Upravo zbog toga treba podsticati mijenjanje i razvijanje svijesti o uzajamnoj funkcionalnosti procesa prirode i ljudskog rada.

Oponašajući pojedine mehanizme prirodnih kretanja, ljudi su izumili predmete koji su uticali na ubrzanje evolutivnog procesa. Ostvarivanjem jednih potreba, javljala se želja za drugim, brzim, naprednijim, kvalitetnijim, boljim... Osvrćući se na produkte proizvodnje i rada, a zatim shvatajući uslovljenost faktora funkcionisanja istih, nailazimo na začudujuću sličnost sa procesima prirode. Poražavajuće djeluje činjenica da većina ljudi ne može da prozre implikaciju življenja i nastojanja održanja sredine. Naime, ironija slučaja je zasigurno najbolje predstavljena izumom točka, kao i pokretljivošću prevoznih sredstava. Čovjek je pokrenuo krug sopstvenog napretka, stvarajući nesklad prostora kojeg je ostavio za sobom.

Bez funkcionalnog lanca, točak bicikla je nemoguće pokrenuti.

Ukoliko dodje do ugrožavanja karika besprekorno uredjenog prirodnog lanca, proces kruženja prirode biva usporen, onemogućen.

Ostaje nada da će čovjek shvatiti da je nadmetanje sa prirodom odveć izgubljena trka. Kolo ljudskog života vodi putem svjetlosti u pustu prašinu, a svijetli trenutak treba iskoristiti za promjenu postojećeg stanja.

Iva Malešević, III 3

Gimnazija Kotor

mentor: prof. Fikreta Adrović